

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของการวิจัยประเมินหลักสูตร

“ การวิจัยประเมินผล ” ที่ ประชัช เปี่ยมสมบูรณ์ (2539 : 7) ได้ให้ความหมายว่า การวิจัยประเมินผล (Evaluation research หรือ Evaluative research) นอกจากจะหมายความรวมถึงการประเมินสถานะแวดล้อม การประเมินปัจจัยนำเข้า การประเมินกระบวนการ การประเมินผลลัพธ์ และผลกระทบแล้ว ยังเป็นการนำระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมและพฤติกรรมศาสตร์มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานวิจัยประเมินผลอีกด้วย ในที่นี้คำว่า “ประเมินผล” จัดเป็นคุณศัพท์ขยายคำว่า “การวิจัย” กล่าวได้ว่า การวิจัยประเมินผลได้อาศัยรูปแบบการวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและเทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลจากหลักการวิจัยทางสังคมและพฤติกรรมศาสตร์ เพื่อศึกษาความเปลี่ยนแปลงที่สืบเนื่องมาจากนโยบาย แผนงาน โครงการว่ามีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผลต่อกันหรือไม่ มีแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่พึงประสงค์หรือไม่ เพียงใด และระดับใด

แนวคิดในการวิจัยประเมินผล สตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 1971) เรียกโดยย่อว่า “ซีพี” (CIPP) มีรายละเอียดดังนี้

1. C (Context evaluation) หมายถึง การประเมินสถานะแวดล้อม ซึ่งในการประเมินหลักสูตรจะเป็นการประเมินสภาพปัญหา ความต้องการของสังคม ประชาชน และแนวคิดต่างๆ เพื่อนำไปสู่การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างและเนื้อหา
2. I (Input evaluation) หมายถึง การประเมินปัจจัยนำเข้า ซึ่งในการประเมินผลหลักสูตร จะเป็นการตรวจสอบความพร้อมของปัจจัยต่างๆ ในการผลิตบัณฑิต ได้แก่ นักศึกษา บุคลากร และปัจจัยที่สนับสนุนการเรียนรู้ต่างๆ เช่น อาคาร สถานที่ ตำรา ห้องเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอน งบประมาณ เป็นต้น
3. P (Process evaluation) หมายถึง การประเมินกระบวนการ ซึ่งในการประเมินผลหลักสูตร จะเป็นการประเมินกระบวนการปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอน การบริหารจัดการต่างๆ เป็นต้น
4. P (Product evaluation) หมายถึง การประเมินผลลัพธ์ ซึ่งในการประเมินผลลัพธ์ของหลักสูตรจะเป็นการประเมินผู้สำเร็จการศึกษา ตลอดจนศึกษาความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชา การสร้างสรรค์องค์ความรู้ ความเป็นเลิศทางวิชาการ และการบริการวิชาการเพื่อการพัฒนา

ส่วน “หลักสูตร” จากพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2542 : 1272) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หมายถึง ประมวลวิชาและกิจกรรมต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในการศึกษาเพื่อ

วัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง และหลักสูตรของการศึกษาในระดับอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2542) มุ่งให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาของชาติ และสอดคล้องกับปรัชญาของสถาบันอุดมศึกษาและมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพของสาขาวิชานั้น โดยมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตให้มีความรอบรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ รวมทั้งเป็นผู้มีคุณธรรมและจริยธรรม

หลักสูตรมีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ (สุภาพร แนวบุตร, 2540 : 10) คือ จุดมุ่งหมาย เนื้อหา การจัดการเรียนการสอนและการประเมินผล ซึ่งจะช่วยให้การจัดการสามารถดำเนินไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ได้ หลักสูตรจึงนับว่าเป็นหัวใจของการศึกษาอย่างแท้จริง การจัดทำหลักสูตรจึงต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอทั้งในด้านตัวบุคคล สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ตลอดจนความเจริญก้าวหน้าของวิทยาการและเทคโนโลยีต่างๆ ดังนั้นหลักสูตรที่ดีจำเป็นต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปด้วย ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความสนใจของผู้เรียนพัฒนาให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถในการคิด การกระทำและดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

สำหรับ "ประสิทธิผล" (Effectiveness) (ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2539 : 42) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ประสิทธิผล หมายถึง การบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ และคำว่า "ประสิทธิภาพ" (Efficiency) (ปวยสเตอร์, 1978 อ้างถึงใน ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2539 : 42) ได้กล่าวถึงใน 2 ลักษณะ คือ ลักษณะแรกประสิทธิภาพทางเทคโนโลยี (Technological Efficiency) หมายถึง การสร้างผลผลิตหรือผลลัพธ์โดยใช้ความพยายามหรือค่าใช้จ่ายในอัตราต่ำสุด กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ประสิทธิภาพทางเทคโนโลยีเกี่ยวข้องกับการเพิ่มประสิทธิผลโดยจำกัดความพยายามด้านค่าใช้จ่าย ลักษณะที่สอง ประสิทธิภาพทางเศรษฐศาสตร์ (Economic Efficiency) หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างค่าใช้จ่ายทั้งหมดกับผลประโยชน์ทั้งหมดจาก โครงการ กล่าวโดยย่อความหมายของ "ประสิทธิภาพ" ก็คือ อัตราส่วนความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์ของนโยบาย/แผนงาน/โครงการกับปัจจัยนำเข้าสู่นโยบาย/แผนงาน/โครงการ โดยมุ่งที่การเพิ่มผลลัพธ์ในระดับสูงสุดต่อหนึ่งหน่วยของการลงทุน

สรุปได้ว่า "การวิจัยประเมินหลักสูตร" เป็นการวิจัยประเมินสภาวะแวดล้อม ได้แก่ การวิเคราะห์หลักสูตร การประเมิน ปัจจัยนำเข้า ได้แก่ นักศึกษา อาจารย์ ปัจจัยเกื้อหนุนการเรียนรู้ การประเมินกระบวนการบริหาร และการจัดการเรียนการสอนรวมทั้งการประเมิน ผลลัพธ์ของหลักสูตรในการผลิตบัณฑิต ทั้งนี้เพื่อศึกษาประสิทธิผลและประสิทธิภาพของ หลักสูตรนั้นๆ

ปณิธาน เจตนารมณ์ วิสัยทัศน์ และพันธกิจ ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของภาคใต้ มีวัตถุประสงค์เพื่อกระจายโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาสู่ดินแดนภาคใต้ เพื่อยกระดับ มาตรฐานการศึกษาในท้องถิ่น และเพื่อสนับสนุนการพัฒนาภูมิภาคเป็นมหาวิทยาลัยที่มีเจตนาแต่เริ่มก่อตั้งที่จะให้มหาวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัยหลายวิทยาเขต โดยมุ่งมั่นที่จะให้สามารถปฏิบัติหน้าที่เป็นศูนย์กลางทางวิชาการระดับสูง เพื่อตอบสนองการพัฒนาภาคใต้และเป็นสถาบันที่สามารถรับใช้ชุมชนได้อย่างแท้จริง โดยมีปณิธาน เจตนารมณ์ วิสัยทัศน์และ พันธกิจ ดังนี้

ปณิธาน

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ยึดพระราชดำรัสของพระบรมชนกเป็นปณิธานในการดำเนินงานคือ

“ขอให้ถือประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่สอง
ประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่ง
ลาภ ทรัพย์ และเกียรติยศจะตกแก่ท่านเอง
ถ้าท่านทรงธรรมะแห่งวิชาชีพ ไว้ให้บริสุทธิ์”

=

เจตนารมณ์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นสถานศึกษาและการค้นคว้าวิจัย มีวัตถุประสงค์หลักในด้านการผลิตบัณฑิตกับการพัฒนาและถ่ายทอดวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง โดยกระบวนการสอนวิจัย บริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ

วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เป็นมหาวิทยาลัยชั้นนำในภูมิภาคเอเชีย ทำหน้าที่ผลิตบัณฑิต บริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยมีการวิจัยเป็นฐาน และเลือกเป็นผู้นำทางวิชาการในบางสาขา

พันธกิจ

1. พัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นชุมชนทางวิชาการ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่น ไปจนถึงระดับนานาชาติ โดยให้ผู้ใฝ่รู้ได้มีโอกาสเข้าถึงความรู้ในหลากหลายรูปแบบ

2. สร้างความเป็นผู้นำทางวิชาการในสาขาที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของภาคใต้ และเชื่อมโยงสู่เครือข่ายสากล

3. ผสมผสานและประยุกต์ความรู้บนพื้นฐาน ประสบการณ์ การปฏิบัติ สู่การสอน เพื่อสร้างปัญญา สมรรถนะ และโลกทัศน์สากลให้แก่บัณฑิต

ประวัติการจัดตั้งมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีประวัติการจัดตั้งมหาวิทยาลัย (กองบริการการศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2547 : 1-5) ดังนี้ ในปี พ.ศ. 2505 กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายจากรัฐบาล โดยคณะกรรมการพัฒนาภาคใต้ให้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำโครงการที่จะจัดให้มีมหาวิทยาลัยในภาคใต้ขึ้นตามแผนพัฒนาภาคใต้ ในขั้นต้นคณะกรรมการจัดทำโครงการคิดกันว่าจะจัดตั้งในระดับวิทยาลัย ศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ (College of Arts and Sciences) แล้วต่อไปจึงจะขยายเป็นมหาวิทยาลัย คณะกรรมการชุดนี้ได้ดำเนินการตามโครงการถึงขั้นสำรวจบริเวณที่จะก่อตั้งมหาวิทยาลัย โดยทำการสำรวจที่ทุ่งนเรนทร์ ตำบลบ่อทอง อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี แต่การดำเนินงานของคณะกรรมการชุดนี้ก็ต้องหยุดชะงักลง เพราะไม่ได้รับงบประมาณในปีพ.ศ. 2506 ประกอบทั้งในช่วงนี้มีการเปลี่ยนรัฐบาล และได้มีการตั้งคณะกรรมการพัฒนาภาคใต้ชุดใหม่ โดยมี พ.อ.ถนัด คอมันตร์ รัฐมนตรีว่าการต่างประเทศในรัฐบาลชุดนั้นเป็นประธานคณะกรรมการ

คณะกรรมการพัฒนาภาคใต้ชุดใหม่ได้ดำเนินการตามโครงการที่จะจัดให้มีมหาวิทยาลัยในภาคใต้ต่อไป จนถึง ปีพ.ศ. 2508 คณะรัฐมนตรีก็อนุมัติในหลักการ 2 ประการคือ

1. ให้มีมหาวิทยาลัยภาคใต้ โดยมีศูนย์กลางที่ ตำบลรูสะมิแล อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี โดยให้มีคณะวิศวกรรมศาสตร์ขึ้นก่อน และมีโครงการที่จะจัดตั้งคณะวิชาต่างๆ กระจายตามจังหวัดต่างๆ ในภาคใต้ เช่น จะจัดตั้งคณะครุศาสตร์และคณะรัฐศาสตร์ที่ตำบลเขาตวม อำเภอเมือง จังหวัดยะลา จะจัดตั้งคณะแพทยศาสตร์ ที่ตำบลเขารูปช้าง อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา และจะจัดตั้งคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เป็นต้น

2. ให้มีงบประมาณเพื่อดำเนินการตามข้อ 1 ในปีพ.ศ. 2509 เป็นจำนวนเงิน 30 ล้านบาท

คณะกรรมการพัฒนาภาคใต้ชุดนี้ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการก่อตั้งมหาวิทยาลัยภาคใต้ขึ้นในปี พ.ศ. 2508 โดยมี พ.อ.ถนัด คอมันตร์ เป็นประธานคณะกรรมการ

คณะกรรมการฯ เริ่มดำเนินการให้มีการก่อสร้างมหาวิทยาลัยที่ตำบลรูสะมิแล อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี ในปี พ.ศ. 2509 โดยมุ่งที่จะใช้เป็นอาคารของคณะวิศวกรรมศาสตร์ก่อน

ในขณะที่ดำเนินการก่อสร้างที่จังหวัดปัตตานีนั้น มหาวิทยาลัยยังไม่มีชื่อเป็นทางการจึงใช้ชื่อว่า “มหาวิทยาลัยภาคใต้” และมีสำนักงานชั่วคราวของมหาวิทยาลัยอยู่ที่อาคารคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (ปัจจุบันคือ อาคารคณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล) ในระยะนี้ คณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยอยู่ในรูปของคณะกรรมการ (คือ คณะกรรมการดำเนินการก่อตั้ง มหาวิทยาลัยภาคใต้) โดยมีประธานคณะกรรมการทำหน้าที่เหมือนอธิการบดี ซึ่งในขณะนั้นคือ พ.อ.ถนัด คอมันตร์

ต่อมาคณะกรรมการฯ เห็นว่า เพื่อให้สถาบันแห่งนี้เป็นศูนย์กลางในด้านจิตใจของ ประชาชนชาวไทย และเพื่อเป็นสิริมงคลแก่มหาวิทยาลัยควรได้นำความกราบบังคมทูล พระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเพื่อขอพระราชทานชื่อให้แก่มหาวิทยาลัย ซึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ได้ พระราชทานชื่อเมื่อวันที่ 22 กันยายน 2510 ว่า “มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์” ตามพระนาม ฐานันดรศักดิ์ของสมเด็จพระบรมราชชนก กรมหลวงสงขลานครินทร์ (จากพระมหากษัตริย์คุณนี้ มหาวิทยาลัยจึงถือว่าวันที่ 22 กันยายน ของทุกปีเป็นวันสำคัญวันหนึ่งของมหาวิทยาลัย โดยกำหนด เป็น “วันสงขลานครินทร์”)

ในปีพ.ศ. 2510 มหาวิทยาลัยก็เปิดรับนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งเป็นนักศึกษา รุ่นแรกของมหาวิทยาลัย จำนวน 50 คน โดยใช้อาคารเรียนของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัย แพทยศาสตร์เช่นเดียวกัน ด้านการเรียนการสอนนั้น ศาสตราจารย์ ดร.สตาจค์ มงคลสุข ได้เสนอให้ ตั้งคณะวิทยาศาสตร์ขึ้นมา เพื่อเป็นแกนกลางบริการสอนวิชาพื้นฐานทางด้านวิทยาศาสตร์และ ศิลปศาสตร์ แก่คณะวิศวกรรมศาสตร์ที่เปิดรับนักศึกษาแล้ว และแก่คณะอื่นๆ ที่จะเปิดรับต่อไป ใน เดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2510 มหาวิทยาลัยก็มีอาจารย์รุ่นแรกจำนวน 5 คน คือ ดร.ประดิษฐ์ เขยจิตร ดร.ปรีดา วิบูลย์สวัสดิ์ ดร.นาท ดันทวิรุพห์ อาจารย์เย็นใจ เลาหวนิชย์ และดร.ศิริพงษ์ ศรีพิพัฒน์ ทำการสอนวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์ ส่วนวิชาพื้นฐานด้านวิศวกรรมศาสตร์นั้น ได้รับความร่วมมือ ในการสอนและวัสดุอุปกรณ์การทดลองจาก โรงเรียนช่างฝีมือทหาร กรุงเทพฯ

ในระหว่างที่การดำเนินการก่อสร้างมหาวิทยาลัยที่ปัตตานีดำเนินการแล้วเสร็จเป็น บางส่วนแล้วนั้น ศาสตราจารย์ ดร.สตาจค์ มงคลสุข และคณะอาจารย์ใหม่ของมหาวิทยาลัยได้ เดินทางไปสำรวจดูแลการก่อสร้าง และพบว่าบริเวณพื้นที่ดังกล่าวไม่เหมาะสมที่จะสร้างเป็นอาคาร ของคณะวิศวกรรมศาสตร์ เพราะสภาพพื้นดินเป็นที่ลุ่มและดินมีความอ่อนมาก ไม่สามารถรองรับ น้ำหนักเครื่องจักรหรือรับน้ำหนักอาคารคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่เป็นอาคารใหญ่ ๆ ได้ และอีก ประการหนึ่งบริเวณนี้อยู่ติดชายทะเล ความชื้นและไอน้ำจากทะเลจะทำให้เครื่องมือและอุปกรณ์ ต่างๆ ของคณะ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นโลหะและเครื่องอิเล็กทรอนิกส์เสื่อมสภาพโดยง่าย คณะสำรวจจึง เห็นว่าปัตตานีเหมาะที่จะใช้เป็นอาคารคณะศึกษาศาสตร์ และคณะวิชาทางศิลปศาสตร์มากกว่า

ส่วนอาคารของคณะวิศวกรรมศาสตร์นั้น คณะสำรวจได้พิจารณาหาสถานที่ใหม่ที่มีความเหมาะสม คณะสำรวจเห็นว่าบริเวณที่ตำบลคอกหงส์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มีความเหมาะสมที่จะจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยมาก คณะสำรวจจึงได้ติดต่อกับคุณหญิงหลง อรรถกระวีสุนทร ซึ่งคุณหญิงหลง อรรถกระวีสุนทร ได้บริจาคที่ดินเป็นจำนวน 690 ไร่ เพื่อให้จัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยต่อไป

ส่วนในด้านการบริหารนั้น ในวันที่ 12 มีนาคม พ.ศ. 2511 ได้มีพระบรมราชโองการประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ขึ้น โดยได้ประกาศในพระราชกิจจานุเบกษา ในวันที่ 13 มีนาคม พ.ศ. 2511 มหาวิทยาลัยจึงกำหนดให้วันที่ 13 มีนาคม ของทุกปี เป็นวันสำคัญอีกวันหนึ่งของมหาวิทยาลัย โดยกำหนดเป็น “วันสถาปนามหาวิทยาลัย” และในวันที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2511 มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีแบ่งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ออกเป็น 3 ส่วนคือ

1. สำนักงานอธิการบดี
2. คณะวิทยาศาสตร์
3. คณะวิศวกรรมศาสตร์

และ ในวันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2511 ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ ฯพณฯ พ.ศ. ถนัด คอมันตร์ เป็นอธิการบดี และศาสตราจารย์ ดร.สตางค์ มงคลสุข เป็นรองอธิการบดี ในปี พ.ศ. 2511 มหาวิทยาลัย เปิดรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์รุ่นแรก จำนวน 60 คน เป็นนักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ 35 คน และ สาขาศิลปศาสตร์ 25 คน โดยในภาคการศึกษาแรก ยังคงใช้อาคารเรียนของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ เมื่อการก่อสร้างอาคารที่ปิดตานิแล้วเสร็จเป็นบางส่วน ในภาคการศึกษาที่ 2 คณะอาจารย์และนักศึกษาได้ย้ายมาที่ศูนย์ปิดตานิพร้อมกันในวันที่ 9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2511 ส่วนนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ยังคงเรียนที่กรุงเทพฯ ต่อไป

ต่อมาในวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2511 มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีให้ยกเลิกการแบ่งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เมื่อวันที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2511 โดยได้ประกาศฯ ใหม่ให้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มีส่วนราชการ 4 ส่วน คือ

1. สำนักงานอธิการบดี
2. คณะวิทยาศาสตร์
3. คณะวิศวกรรมศาสตร์ และ
4. คณะศึกษาศาสตร์

สำหรับการก่อสร้างมหาวิทยาลัยที่ศูนย์ตำบลคอกหงส์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา นั้น เริ่มก่อสร้าง ในปี พ.ศ. 2512 เมื่อการก่อสร้างบางส่วนแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2514 วันที่ 5 กรกฎาคม พ.ศ. 2514 อาจารย์และนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ปีที่ 2, 3 และ 4 ประมาณ 200 คน

จึงย้ายมาอยู่ประจำที่ศูนย์หาคใหญ่ ส่วนนักศึกษาปีที่ 1 ยังคงเรียนที่กรุงเทพฯ และย้ายตามลงมาในปลายปีการศึกษา 2514 จึงถือว่ามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ย้ายที่ทำการมาอยู่อำเภอหาคใหญ่ จังหวัดสงขลา อย่างถาวรภายในปี พ.ศ. 2514 สำหรับนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ซึ่งเริ่มเปิดรับรุ่นแรกในปีการศึกษา 2512 จำนวน 60 คน และบุคลากรหน่วยต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย ก็ย้ายมายังศูนย์หาคใหญ่ ในปี พ.ศ. 2515 จากนั้นเป็นต้นมา มหาวิทยาลัยฯ ก็ได้พัฒนามาตามลำดับ ได้เปิดคณะวิชาต่าง ๆ จนมาถึงปัจจุบันมีคณะวิชาทั้งหมด 25 คณะ ในด้านการผลิตบัณฑิต มหาวิทยาลัยฯ เปิดสอนสาขาวิชาการต่าง ๆ จำนวน 261 สาขา โดยแบ่งเป็นการศึกษาระดับปริญญาเอก 20 สาขา หลักสูตรฝึกอบรมแพทย์เฉพาะทาง 9 สาขา, ปริญญาโท 87 สาขา, ประกาศนียบัตรบัณฑิต 2 สาขา, ปริญญาตรี 129 สาขา ซึ่งพอจะสรุปพัฒนาการได้ตามลำดับดังนี้

ปีการศึกษา 2510	- รับนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์
2511	- รับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์
2512	- รับนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์
2516	- รับนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์
2517	- รับนักศึกษาพยาบาลศาสตร์
2518	- รับนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
2519	- รับนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ
2520	- รับนักศึกษาคณะทรัพยากรธรรมชาติและ - รับนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนอุทธรณ์ (อนุปริญญา)
2522	- รับนักศึกษาคณะเภสัชศาสตร์ - รับนักศึกษาระดับปริญญาโทสาขาเคมีศึกษา เป็นสาขาแรก
2526	- รับนักศึกษาคณะทันตแพทยศาสตร์
2528	- รับนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
2529	- รับนักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตต่อเนื่อง (1 ปี และ 2 ปี)
2532	- รับนักศึกษาวิทยาลัยอิสลามศึกษา
2533	- รับนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนสุราษฎร์ธานี (อนุปริญญา) - โครงการจัดตั้งวิทยาเขตภูเก็ต
2534	- รับนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตสาขา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ โครงการขยายการศึกษาที่จังหวัดตรัง

- 2535 - โครงการจัดตั้งคณะกรรมการจัดการสิ่งแวดล้อม
- 2536 - โครงการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมเกษตร
(เดิมคณะทรัพยากรธรรมชาติ)
- 2537 - รับนักศึกษาคณะกรรมการจัดการ โรงแรมและการท่องเที่ยว
วิทยาเขตภูเก็ต
- 2538 - รับนักศึกษามัธยมศึกษาในระดับปริญญาเอก สาขาชีวเคมี
เป็นสาขาแรก
- 2539 - พัฒนาโครงการขยายการศึกษาที่จังหวัดตรัง เป็นวิทยาเขต
สารสนเทศ โดยการสอนทางไกลผ่านดาวเทียม
- 2540 - โครงการจัดตั้งคณะศิลปศาสตร์ ที่วิทยาเขตหาดใหญ่
- 2542 - รับนักศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาผลิตกรรมชีวภาพ โครงการ
จัดตั้งคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
- 2543 - เปลี่ยนชื่อโครงการจัดตั้งคณะกรรมการจัดการ โรงแรมและ
การท่องเที่ยว วิทยาเขตภูเก็ต เป็นโครงการจัดตั้ง
คณะอุตสาหกรรมบริการ
- จัดตั้งคณะศิลปกรรมศาสตร์ วิทยาเขตปัตตานี
- จัดตั้งสถาบันวัฒนธรรมศึกษากัลยาณิวัฒนา
ที่วิทยาเขตปัตตานี
- 2545 - จัดตั้งคณะวิทยาการสื่อสาร ที่วิทยาเขตปัตตานี
- จัดตั้งคณะนิติศาสตร์ ที่วิทยาเขตหาดใหญ่
- เปลี่ยนชื่อโครงการจัดตั้งคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี เป็นคณะเทคโนโลยีและการจัดการ
เป็นคณะแรกของวิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
- 2546 - จัดตั้งคณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ ที่วิทยาเขตตรัง
เป็นคณะแรกของวิทยาเขตตรัง
- จัดตั้งคณะเศรษฐศาสตร์ ที่วิทยาเขตหาดใหญ่

สรุปได้ว่าปัจจุบันมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ แบ่งสถานศึกษาออกเป็น 2 วิทยาเขต
และ 3 เขตการศึกษา ดังนี้

1. **วิทยาเขตหาดใหญ่** ตั้งอยู่ที่ตำบลคอหงส์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มี 14 คณะ และมีหน่วยงานที่สำคัญดังนี้

(1) คณะวิศวกรรมศาสตร์	(10) คณะอุตสาหกรรมเกษตร
(2) คณะวิทยาศาสตร์	(11) คณะการจัดการสิ่งแวดล้อม
(3) คณะแพทยศาสตร์	(12) คณะศิลปศาสตร์
(4) คณะพยาบาลศาสตร์	(13) คณะนิติศาสตร์
(5) คณะวิทยาการจัดการ	(14) คณะเศรษฐศาสตร์
(6) คณะทรัพยากรธรรมชาติ	(15) ศูนย์คอมพิวเตอร์
(7) คณะเกษตรศาสตร์	(16) สำนักวิจัยและพัฒนา
(8) บัณฑิตวิทยาลัย	(17) ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์
(9) คณะทันตแพทยศาสตร์	

2. **วิทยาเขตปัตตานี** ตั้งอยู่ที่ตำบลรูสะมิแล อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี มี 6 คณะ และมีหน่วยงานที่สำคัญ ดังนี้

(1) คณะศึกษาศาสตร์	(6) คณะวิทยาการสื่อสาร
(2) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	(7) สำนักส่งเสริมและการศึกษาต่อเนื่อง
(3) คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	(8) สำนักวิทยบริการ
(4) วิทยาลัยอิสลามศึกษา	(9) สถาบันวัฒนธรรมศึกษากัลยาณิวัฒนา
(5) คณะศิลปกรรมศาสตร์	

3. **เขตการศึกษาภูเก็ต** ตั้งอยู่ที่ ถนนวิชิตสงคราม อำเภอกระทุ้ง จังหวัดภูเก็ต มีการจัดการศึกษาดังนี้

3.1 วิทยาลัยชุมชนภูเก็ต เปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาโทภาคสมทบ คือ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม ร่วมกับคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ บริการวิชาการ และจัดอบรมหลักสูตร โครงการพิเศษต่าง ๆ

3.2 คณะเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต 4 สาขา คือ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขารัฐกิจอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิศวกรรมซอฟต์แวร์ และสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ร่วมกับคณะวิทยาศาสตร์ และหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ร่วมกับคณะวิศวกรรมศาสตร์

3.3 คณะอุตสาหกรรมบริการ เปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรี หลักสูตรนานาชาติ จำนวน 6 หลักสูตร คือ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 3 สาขา คือ สาขาวิชาการจัดการโรงแรม สาขาวิชาการจัดการการบริการ และสาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต 3 สาขา คือ สาขาวิเทศธุรกิจ (จีน) สาขาวิชาจีนศึกษา และสาขาวิชาไทยศึกษา ระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คือ สาขาวิชาการจัดการการบริการและการท่องเที่ยว (หลักสูตรนานาชาติ)

4. เขตการศึกษาสุราษฎร์ธานี ตั้งอยู่ที่ บ้านเขาท่าเพชร ตำบลมะขามเตี้ย อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีหน่วยงานจัดการศึกษาดังนี้

4.1 วิทยาลัยชุมชนสุราษฎร์ธานี จัดการศึกษาวิชาพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ รวมทั้งการบริการวิชาการแก่ชุมชน และเปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาโท สาขาการบริหารการศึกษา สาขาประถมศึกษาและศึกษาศาสตร์ เพื่อพัฒนาชุมชน ร่วมกับคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาเขตปัตตานี

4.2 คณะเทคโนโลยีและการจัดการ เปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรี 2 หลักสูตร คือ หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต 4 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาผลิตภัณฑ์ชีวภาพ สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรม สาขาเทคโนโลยีการแปรรูปชีวภาพและสาขาวิชาการอุตสาหกรรมยาง และหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 4 สาขา คือ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ สาขาวิชาธุรกิจเกษตร สาขาวิชาธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศ และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

4.3 โครงการจัดตั้งคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ในปี 2550 เปิดสอนหลักสูตร 1 หลักสูตร คือ หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ และในปี 2552 จะเปิดสอนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต 2 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาภาษาเพื่อการสื่อสารและธุรกิจ และ สาขาสาขาวิทยาการบริหารรัฐกิจและวิสาหกิจ

5. เขตการศึกษาตรัง ตั้งอยู่ที่ ตำบลควนปริง อำเภอเมือง จังหวัดตรัง มีการจัดการศึกษา ดังนี้

5.1 คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ เปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจ 8 สาขาวิชา คือ สาขาการบัญชี สาขาการประกันภัย สาขาระบบสารสนเทศทางการบัญชี สาขาการจัดการสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ สาขาการบัญชี (ต่อเนื่อง) สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว และสาขาวิชาการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

5.2 ในระดับปริญญาโท เปิดสอนหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ภาคสมทบ) สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

หลักสูตรการศึกษาและสาขาวิชาที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประจำปี
การศึกษา 2547

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ได้จัดโครงสร้างหลักสูตร โดยอาศัยโครงร่างหลักสูตร
ของคณะกรรมการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) เป็นพื้นฐานในการ
จัดการเรียนการสอน และได้เปิดสอนในระดับปริญญาเอก ปริญญาโท ประกาศนียบัตรบัณฑิต และ
ปริญญาตรี โดยมีหลักสูตรและสาขาวิชาเอกดังต่อไปนี้คือ

ระดับปริญญาเอก

ก. วิทยาเขตหาดใหญ่

1. คณะการจัดการสิ่งแวดล้อม มี 1 หลักสูตร คือ ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
การจัดการสิ่งแวดล้อม
2. คณะทรัพยากรธรรมชาติ มี 1 หลักสูตร คือ ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาพืช
ศาสตร์
3. คณะพยาบาลศาสตร์ มี 1 หลักสูตร คือ พยาบาลศาสตรคุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการพยาบาล (นานาชาติ)
4. คณะแพทยศาสตร์ มี 1 หลักสูตร คือ ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาระบาด
วิทยา (นานาชาติ)
5. คณะเภสัชศาสตร์ มี 1 หลักสูตร คือ ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเภสัช
ศาสตร์ และสาขาวิชาการบริบาลทางเภสัชกรรม
6. คณะวิทยาศาสตร์ มี 1 หลักสูตร คือ ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเคมี
สาขาวิชาเคมีอินทรีย์ สาขาวิชาจุลชีววิทยา สาขาวิชาชีวเคมี สาขาวิชาชีววิทยา และสาขาวิชาฟิสิกส์
7. คณะวิศวกรรมศาสตร์ มี 1 หลักสูตร คือ วิศวกรรมศาสตรคุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาวิศวกรรมเคมี
8. คณะอุตสาหกรรมเกษตร มี 1 หลักสูตร คือ ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
เทคโนโลยีชีวภาพ สาขาวิชาเทคโนโลยีอาหาร สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาหาร
(นานาชาติ)
9. บัณฑิตวิทยาลัย มี 1 หลักสูตร คือ ปรัชญาคุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาชีวเวช
ศาสตร์

ข. วิทยาเขตปัตตานี

1. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มี 1 หลักสูตร คือ ปรัชญาคุณภูมิบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย
2. คณะศึกษาศาสตร์ มี 1 หลักสูตร คือ ศึกษาศาสตร์คุณภูมิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
3. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มี 1 หลักสูตร คือ ปรัชญาคุณภูมิบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีพอลิเมอร์

ระดับปริญญาโท

ก. วิทยาเขตหาดใหญ่

1. คณะการจัดการสิ่งแวดล้อม มี 1 หลักสูตร คือ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา สาขาวิชานามัยสิ่งแวดล้อม
2. คณะทันตแพทยศาสตร์ มี 1 หลักสูตร คือ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวิจัยทางทันตแพทยศาสตร์ สาขาวิชาทันตกรรมประดิษฐ์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพช่องปาก และสาขาวิชาศัลยศาสตร์ช่องปากและแมกซ์ซิลโลเฟเชียล
3. คณะทรัพยากรธรรมชาติ มี 1 หลักสูตร คือ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการทรัพยากรดิน สาขาวิชาชีววิทยา สาขาวิชาพัฒนาการเกษตร สาขาวิชาพืชศาสตร์ สาขาวิชาโรคพืชวิทยา สาขาวิชาวนิชศาสตร์ และสาขาวิชาสัตวศาสตร์
4. คณะพยาบาลศาสตร์ มี 3 หลักสูตร คือ หลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเด็ก สาขาวิชาการพยาบาลสตรี สาขาวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ สาขาวิชาการพยาบาลครอบครัวและชุมชน สาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช และสาขาวิชาการบริหารการพยาบาล หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนา ระบบสาธารณสุข และหลักสูตร Master of Nursing Science
5. คณะแพทยศาสตร์ มี 2 หลักสูตร คือ หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาระบาดวิทยา (นานาชาติ) และหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัย
6. คณะเภสัชศาสตร์ มี 1 หลักสูตร คือ เภสัชศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเภสัชกรรมคลินิก สาขาวิชาเภสัชศาสตร์ และสาขาวิชาเภสัชศาสตร์สังคมและการบริหาร
7. คณะวิทยาการจัดการ มี 2 หลักสูตร คือ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต และรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

8. คณะวิทยาศาสตร์ มี 1 หลักสูตร คือ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชากายวิภาค ศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์และสถิติ สาขาวิชาเคมีเชิงฟิสิกส์ สาขาวิชาเคมีวิเคราะห์ สาขาวิชาเคมีศึกษา สาขาวิชาเคมีอินทรีย์ สาขาวิชาเคมีอินทรีย์ สาขาวิชาชีวเคมี สาขาวิชาจุลชีววิทยา สาขาวิชาธรณีฟิสิกส์ สาขาวิชานิวเคลียร์วิทยา (นานาชาติ) สาขาวิชาพฤกษศาสตร์ สาขาวิชาฟิสิกส์ สาขาวิชาเภสัชวิทยา สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชีวภาพ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีพอลิเมอร์ สาขาวิชาสัตววิทยา และสาขาวิชาสรีรวิทยา

9. คณะวิศวกรรมศาสตร์ มี 1 หลักสูตร คือ วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาวิศวกรรมเคมี สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิชาวิศวกรรมเหมืองแร่ สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา (การขนส่ง) สาขาวิชาวิศวกรรมวัสดุ และสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม

10. คณะศิลปศาสตร์ มี 1 หลักสูตร คือ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษา ศาสตร์ประยุกต์

11. คณะเศรษฐศาสตร์ มี 1 หลักสูตร คือ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจเกษตร

12. คณะอุตสาหกรรมเกษตร มี 1 หลักสูตร คือ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์ประมง สาขาวิชาเทคโนโลยีอาหาร สาขาวิชาเทคโนโลยีอาหาร (นานาชาติ)

13. บัณฑิตวิทยาลัย มี 1 หลักสูตร คือ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการ เทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาวิชาชีวเวชศาสตร์

ข. วิทยาเขตปัตตานี

1. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มี 1 หลักสูตร คือ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ สาขาวิชาปรัชญา สาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชาภาษาไทยกับการสื่อสาร สาขาวิชาภาษาอังกฤษ

2. คณะศึกษาศาสตร์ มี 1 หลักสูตร คือ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา สาขาวิชาการปฐมวัยศึกษา สาขาวิชาการประถมศึกษา สาขาวิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน และสาขาวิชาสร้างเสริมสุขภาพ

3. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มี 1 หลักสูตร คือ วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเคมีประยุกต์ สาขาวิชาเทคโนโลยีพอลิเมอร์ สาขาวิชาฟิสิกส์พอลิเมอร์ และสาขาวิชาวิธีวิทยาการวิจัย

4. วิทยาลัยอิสลามศึกษา มี 1 หลักสูตร คือ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอิสลามศึกษา

ค. เขตการศึกษาภูเก็ต

1. คณะอุตสาหกรรมบริการ มี 1 หลักสูตร คือ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการการบริการและการท่องเที่ยว (นานาชาติ)

2. วิทยาลัยชุมชนภูเก็ต มี 1 หลักสูตร คือ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาคสมทบ) สาขาวิชาพัฒนาสังคม

ง. เขตการศึกษาสุราษฎร์ธานี

1. วิทยาลัยชุมชนสุราษฎร์ธานี มี 1 หลักสูตร คือ ศักยภาพศาสตรมหาบัณฑิต (ภาคสมทบ) คือ สาขาการบริหารการศึกษา สาขาประณมศึกษาและศึกษาศาสตร์ เพื่อพัฒนาชุมชนร่วมกับคณะศึกษาศาสตร์ วิทยาเขตปัตตานี

จ. เขตการศึกษาตรัง

1. คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มี 1 หลักสูตร คือ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (ภาคสมทบ) สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง

ก. วิทยาเขตหาดใหญ่

1. คณะทันตแพทยศาสตร์ มี 1 หลักสูตร คือ ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง สาขาทันตกรรมประดิษฐ์

2. คณะแพทยศาสตร์ มี 1 หลักสูตร คือ ประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิสัญญีวิทยาพยาบาล

ระดับปริญญาตรี

ก. วิทยาเขตหาดใหญ่

1. คณะทันตแพทยศาสตร์ มี 2 หลักสูตร คือ ทันตแพทยศาสตรบัณฑิต (6 ปี) และวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์
2. คณะนิติศาสตร์ มี 1 หลักสูตร คือ นิติศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์
3. คณะทรัพยากรธรรมชาติ มี 2 หลักสูตร คือ หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาวิชาการจัดการศัตรูพืช สาขาวิชาปฐพีศาสตร์ สาขาวิชาพัฒนาการเกษตร สาขาวิชาพืชศาสตร์ สาขาวิชาสัตวศาสตร์ และหลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต (วาริชศาสตร์)
4. คณะพยาบาลศาสตร์ มี 2 หลักสูตร คือ พยาบาลศาสตรบัณฑิต และพยาบาลศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี)
5. คณะแพทยศาสตร์ มี 3 หลักสูตร คือ หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต (6 ปี) หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์ สาขาวิชาชีวเวชศาสตร์ และหลักสูตรสาธารณสุขศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี)
6. คณะเภสัชศาสตร์ มี 2 หลักสูตร คือ หลักสูตรเภสัชศาสตรบัณฑิต (5 ปี) และหลักสูตรเภสัชศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทางเภสัชกรรม (6 ปี)
7. คณะวิทยาการจัดการ มี 4 หลักสูตร คือ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ (ภาษาอังกฤษ) หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการบัญชี (ต่อเนื่อง 2 ปี) และหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์ สาขาวิชาการบริหารและการปกครองท้องถิ่น สาขาวิชานโยบายสาธารณะ
8. คณะวิทยาศาสตร์ มี 1 หลักสูตร คือ วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ สาขาวิชาเคมี สาขาวิชาชีววิทยา สาขาวิชาจุลชีววิทยา สาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ สาขาวิชาฟิสิกส์ สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์พอลิเมอร์ สาขาวิชาวัสดุศาสตร์ สาขาวิชาสถิติ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป และสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ (ต่อเนื่อง)
9. คณะวิศวกรรมศาสตร์ มี 1 หลักสูตร คือ วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมการผลิต สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาวิศวกรรมเคมี สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า สาขาวิชาวิศวกรรมเมคคาทรอนิกส์ สาขาวิชา

วิศวกรรมโยธา สาขาวิชาวิศวกรรมเหมืองแร่ สาขาวิชาวิศวกรรมวัสดุ สาขาวิชาวิศวกรรม
สิ่งแวดล้อม และสาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม

10. คณะศิลปศาสตร์ มี 1 หลักสูตร คือ ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาเพื่อ
การพัฒนา

11. คณะเศรษฐศาสตร์ มี 2 หลักสูตร คือ เศรษฐศาสตรบัณฑิต และวิทยา
ศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์เกษตร

12. คณะอุตสาหกรรมเกษตร มี 1 หลักสูตร คือ วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชา
การจัดการเทคโนโลยีอุตสาหกรรมเกษตร สาขาวิชาเทคโนโลยีวัสดุภัณฑ์ สาขาวิชาอุตสาหกรรม
เกษตร

ข. วิทยาเขตปัตตานี

1. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มี 1 หลักสูตร คือ ศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ สาขาวิชาประวัติศาสตร์ สาขาวิชาปรัชญา สาขาวิชาพัฒนาสังคม
สาขาวิชาภาษาเกาหลี สาขาวิชาภาษาจีน สาขาวิชาภาษาจีน (นานาชาติ) สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น
สาขาวิชาภาษาฝรั่งเศส สาขาวิชาภาษาและวรรณคดีไทย สาขาวิชาภาษามลายู สาขาวิชามลายู
ศึกษา สาขาวิชาภาษาอาหรับ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สาขาวิชาภูมิศาสตร์ สาขาวิชารัฐศาสตร์
(การปกครอง) สาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา สาขาวิชาศาสนา สาขาวิชาศิลปะการแสดง
และสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์พัฒนาการ

2. คณะศึกษาศาสตร์ มี 6 หลักสูตร คือ หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต
(วิทยาศาสตร์) หลักสูตร 5 ปี สาขาวิชาคณิตศาสตร์ สาขาวิชาเคมี สาขาวิชาเคมี-ชีววิทยา
สาขาวิชาชีววิทยา สาขาวิชาฟิสิกส์ สาขาวิชาฟิสิกส์-คณิตศาสตร์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป
หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศิลปศาสตร์) หลักสูตร 5 ปี สาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชา
ภาษาอังกฤษ หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต หลักสูตร 5 ปี สาขาวิชาการประถมศึกษา สาขาวิชา
การประถมศึกษา-จิตวิทยาการปรึกษาและการแนะแนว สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ สาขาวิชา
ศิลปศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต หลักสูตร 4 ปี สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา หลักสูตร
ศึกษาศาสตรบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) สาขาวิชาพลศึกษา สาขาวิชาสุขศึกษา และหลักสูตรศิลปศา
สตรบัณฑิต (ศึกษาศาสตร์) หลักสูตร 4 ปี สาขาวิชาจิตวิทยาการปรึกษาและการแนะแนว

3. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มี 1 หลักสูตร คือ หลักสูตรวิทยาศาสตร์
บัณฑิต สาขาวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์ สาขาวิชาเคมี-ชีววิทยา สาขาวิชาเคมีอุตสาหกรรม สาขาวิชา
ฟิสิกส์ สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร สาขาวิชาเทคโนโลยีการประมง สาขาวิชาเทคโนโลยียาง

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การอาหารและโภชนาการ

4. คณะวิทยาการสื่อสาร มี 2 หลักสูตร คือ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ และหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการจัดการ

5. คณะศิลปกรรมศาสตร์ มี 1 หลักสูตร คือ หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาวิชาทัศนศิลป์ สาขาวิชาศิลปะการแสดง สาขาวิชาศิลปะการแสดง (ต่อเนื่อง) และสาขาวิชาศิลปะประยุกต์ (ต่อเนื่อง)

6. วิทยาลัยอิสลามศึกษา มี 1 หลักสูตร คือ หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชากฎหมายอิสลาม สาขาวิชาครุศาสตร์อิสลาม สาขาวิชาตะวันออกเฉียงกลางศึกษา สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์และการจัดการในอิสลาม สาขาวิชาอิสลามศึกษา และสาขาวิชาอิสลามศึกษา (โปรแกรมภาษาอาหรับ)

ค. เขตการศึกษาภูเก็ต

1. คณะอุตสาหกรรมบริการ เปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรี หลักสูตรนานาชาติ จำนวน 6หลักสูตร คือ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 3 สาขา คือ สาขาวิชาการจัดการโรงแรม สาขาวิชาการจัดการการบริการ และสาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต 3 สาขา คือ สาขาวิเทศธุรกิจ (จีน) สาขาวิชาจีนศึกษา และสาขาวิชาไทยศึกษา ระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คือ สาขาวิชาการจัดการการบริการและการท่องเที่ยว (หลักสูตรนานาชาติ)

2. วิทยาลัยชุมชนภูเก็ต เปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาโทภาคสมทบ คือ หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม ร่วมกับคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

3. คณะเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิต 4 สาขา คือ สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ สาขาธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิศวกรรมซอฟต์แวร์ และสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ ร่วมกับคณะวิทยาศาสตร์ และหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ร่วมกับคณะวิศวกรรมศาสตร์

ง. เขตการศึกษาสุราษฎร์ธานี

1. คณะเทคโนโลยีและการจัดการ มี 1 หลักสูตร คือ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ สาขาวิชาธุรกิจการเกษตร สาขาวิชาธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศ และสาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

จ. เขตการศึกษาตราด

1. คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มี 1 หลักสูตร คือ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการบัญชี สาขาการประกันภัย สาขาระบบสารสนเทศทางการบัญชี สาขาการจัดการสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ สาขาการบัญชี (ต่อเนื่อง) สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว และสาขาวิชาการพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์

ข้อมูลเกี่ยวกับวิทยาลัยชุมชน คณะเทคโนโลยีและสิ่งแวดลอม และหลักสูตรวิทยาการคอมพิวเตอร์ (เรียนที่เขตการศึกษาภูเก็ต)

พ.ศ. 2516 -2518 ศ.น.พ. สวัสดิ์ สกลุทัย อธิการบดีมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ในขณะนั้นได้ริเริ่มแนวคิดจัดตั้งวิทยาลัยชุมชน ของมหาวิทยาลัยขึ้นที่จังหวัดภูเก็ต เพื่อแก้ปัญหา การขาดแคลนที่เรียนของนักเรียนมัธยมปลาย ปัญหาการว่างงานของบัณฑิตบางสาขา การขาด แคลนบุคลากรระดับกลางในตลาดแรงงานและไม่มีสถาบันอุดมศึกษาใดในขณะนั้นที่จัดการศึกษา ด้านอาชีพที่สอดคล้องกับ ความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง เริ่มรับนักเรียนรุ่นแรกในปี พ.ศ. 2520 เพื่อศึกษาระดับประกาศนียบัตร (2 ปี) สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว ปี พ.ศ. 2529 มีพระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง วิทยาลัยชุมชนภูเก็ต เป็นหน่วยงานเทียบเท่าคณะ ในมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ ซึ่งเป็นวิทยาลัยชุมชนแห่งแรกในประเทศไทย มีภารกิจหลักสองด้านคือ บริการวิชาการ แก่ชุมชน และจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตร (2 ปี) โดยเปิดสอน 8 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาการ โรงแรมและการท่องเที่ยว สาขาเหมืองแร่ สาขาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ สาขาเทคนิคการเกษตร สาขา ศิลปะประยุกต์ สาขาเทคโนโลยียาง สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขารักษาความปลอดภัย (ไม่มี ผู้เรียน) หลังจากนั้นได้จัดตั้งวิทยาลัยชุมชนสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นอีกวิทยาเขตหนึ่งของมหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์ โดยนำหลักสูตรของวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต บางสาขาไปเปิดสอน การดำเนินงานของ วิทยาลัยชุมชนภูเก็ต ในช่วงแรก อาศัยสถานที่ของโรงเรียนเทศบาลเป็นที่สอน ใช้อาจารย์พิเศษใน ท้องถิ่น ฝึกปฏิบัติในสถานประกอบการภายในจังหวัด ระยะต่อมาจึงมีอาคารสำนักงานเป็นของ ตัวเอง ในช่วง 10 ปีแรกของการดำเนินงาน ประสบความสำเร็จอย่างสูง และมีผู้สนใจสมัครเข้าเรียน มาก ผู้ที่จบการศึกษาออกไป ประกอบอาชีพได้หมด ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531 เป็นต้นมาจำนวนผู้สนใจ

วิวัฒนาการของ
คุณหมื่นเบญจมาศ อรรถกฤษณะวิสุตพร

เรียนลดน้อยลงทุกปี จนถึงจุดต่ำสุดในปี พ.ศ. 2536 จากการศึกษาของวิทยาลัยชุมชนภูเก็ตพบว่า
วุฒิการศึกษาประกาศนียบัตร (2 ปี) ทำให้เกิดความสับสน เมื่อเปรียบเทียบกับวุฒินุปริญญา (2 ปี)
ของสถาบันการศึกษาอื่น ทั้งที่ หลักสูตรเหมือนกันไม่สามารถเทียบโอน เข้าศึกษาต่อปี 3-4 ของ
มหาวิทยาลัยได้ ถูกตีค่าเงินเดือนต่ำกว่าที่ควรจะได้รับ และช่วงเวลาดังกล่าว มีสถาบันศึกษาเปิดเพิ่ม
มากขึ้น ทั้งของรัฐและเอกชนผู้เรียนมีโอกาสเข้าศึกษา ในมหาวิทยาลัยและสามารถเรียนต่อเนื่อง
จนจบปริญญาตรี อันเป็นค่านิยมของผู้เรียนในปัจจุบัน โอกาสทางการศึกษามีมากขึ้น แม้กระทั่ง
การเกิด โครงการวิทยาลัยชุมชนของกระทรวงศึกษาธิการ 77 แห่ง ทั่วประเทศในขณะนั้น ทำให้
ผู้เรียน เข้าใจว่าเป็นโครงการเดียวกัน ในปี พ.ศ. 2539 วิทยาลัยชุมชนภูเก็ตได้ปรับหลักสูตร จาก
ระดับประกาศนียบัตร (2 ปี) เป็นหลักสูตรอนุปริญญา (3 ปี ตามเกณฑ์ทบวงมหาวิทยาลัย) แต่ยังคง
ประสบปัญหาเช่นเดิม ปี พ.ศ. 2540 วิทยาลัยชุมชนภูเก็ตได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ให้งดรับ นักศึกษาระดับอนุปริญญาทุกสาขาเพื่อปรับบทบาท และรูปแบบใหม่ให้
สอดคล้อง กับสถานการณ์และภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน

วิทยาลัยชุมชนภูเก็ต มีภารกิจในการจัดการศึกษาและบริการวิชาการแก่ชุมชน ซึ่งได้
เริ่มจัดการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 เป็นต้นมา โดยการจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีและ
ปริญญาโทโดยร่วมมือกับคณะต่าง ๆ จัดการศึกษาโดยให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและ
นโยบายของรัฐ ทั้งนี้เพื่อขยายโอกาสทางการศึกษาให้กับผู้ด้อยโอกาสและพัฒนาการศึกษาให้กับ
ภูมิภาคในแถบชายฝั่งทะเลอันดามัน โดยมีวิวัฒนาการเกี่ยวกับการเปิดหลักสูตรระดับปริญญาตรี
และปริญญาโทดังนี้

พ.ศ. 2542 ได้ร่วมมือกับคณะวิทยาศาสตร์ขยายกิจกรรมการเรียนการสอนหลักสูตร
วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ เปิดสอนที่วิทยาเขตภูเก็ต รุ่นละ 40 คน (ปี
2544 ขยายเป็น 80 คน) เพื่อรองรับโครงการ “Phuket IT – City” ซึ่งมีผู้สำเร็จการศึกษาใน
สาขาวิชา ดังกล่าวแล้ว 3 รุ่น และตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 ได้มีปรับแผนการสอนนักศึกษา
สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ใหม่ โดยวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต จะสอนเฉพาะทางด้านวิชาพื้นฐานใน
ชั้นปีที่ 1 และ 2 สำหรับชั้นปีที่ 3 และ 4 เรียนที่ภาควิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์
วิทยาเขตหาดใหญ่

พ.ศ. 2544 ได้ร่วมมือกับบัณฑิตวิทยาลัย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เปิดสอน
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม (ภาคพิเศษ) รุ่นละ 60 คน สำหรับผู้นำท้องถิ่น
ผู้บริหารหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึงผู้สนใจทั่วไป และได้ดำเนินการเปิดรับนักศึกษา
มาแล้ว จำนวน 3 รุ่น

พ.ศ. 2545 มีโครงการความร่วมมือกับคณะวิศวกรรมศาสตร์ ขยายกิจกรรมการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ เปิดสอนที่ภูเก็ต ซึ่งวิทยาลัยชุมชนภูเก็ตรับผิดชอบสอนวิชาพื้นฐานทั่วไป ภาควิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์รับผิดชอบวิชาเฉพาะด้าน ปัจจุบันมีการรับนักศึกษาแล้ว 3 รุ่น ในปีการศึกษา 2548 มีนักศึกษารอบ 4 ชั้นปี

พ.ศ. 2546 วิทยาลัยชุมชนภูเก็ต ได้เปิดสอนหลักสูตรใหม่ระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT) รับนักศึกษารุ่นแรก 60 คน รุ่นที่ 2 รับ 120 คน ปัจจุบันมีนักศึกษาสาขานี้ 2 รุ่น

ในปี พ.ศ. 2548 วิทยาลัยชุมชนภูเก็ต ได้ดำเนินการขอจัดตั้งคณะใหม่ขึ้น (โครงการจัดตั้งคณะเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม) มีภารกิจในจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี และ โท ในสาขาที่เกี่ยวข้อง และให้บริการวิชาการแก่ชุมชน สำหรับหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่วิทยาลัยชุมชนภูเก็ต (โครงการจัดตั้งคณะเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม) ดำเนินการเองมี 3 สาขา คือ หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งเป็นหลักสูตรที่เปิดสอนมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2546 และหลักสูตรใหม่ 2 สาขา คือ สาขาวิชาวิศวกรรมซอฟต์แวร์ และสาขาวิชาธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์ จะเปิดรับนักศึกษาลงละ 80 คน ในปีการศึกษา 2548

และในปัจจุบันวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต ให้บริการวิชาการเกี่ยวกับการจัดการอบรมหลักสูตรต่าง ๆ ให้แก่ชุมชน และร่วมมือกับคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เปิดสอนหลักสูตรศิลปศาสตร์ ระดับปริญญาโท สาขาพัฒนาสังคม แผน ก (ภาคสมทบ) ซึ่งถือว่าวิทยาลัยชุมชนภูเก็ตเป็นหน่วยงานที่เทียบเท่าคณะหนึ่งของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ เขตการศึกษาภูเก็ต

คณะเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 ภายใต้งานของวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และในการประชุมสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 277 เมื่อวันที่ 22 มกราคม 2548 ได้ประกาศจัดตั้งคณะเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม เป็นหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ต่อมาได้มีการโอนย้าย อาจารย์ บุคลากรฝ่ายสนับสนุนและภารกิจด้านการผลิตบัณฑิตทั้งหมดมาจากวิทยาลัยชุมชนภูเก็ต

ปัจจุบันคณะเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม ได้เปิดสอนหลักสูตรในระดับปริญญาตรีด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) จำนวน 5 หลักสูตร คือ

1. หลักสูตร วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ
2. หลักสูตร วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมซอฟต์แวร์
3. หลักสูตร วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์
4. หลักสูตร วิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์

5. หลักสูตร วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์